

Tudi ta številka je izšla na 16 straneh za 10 dinarjev

Poština plačana v gotovini

SOBOTA, 24. MAJA 1952

10 dinarjev

ION-LIST

LETO V.

LIST ZA DOBRO VOLJO IN SMEH IZHAJA DVAKRAT MESEČNO

ŠTEV. 7

NEBEŠKA ZGODBA

Iz spanja ponoči se Peter zbudi,
čuj: nekdo po vratih razbija.
»Aprite, ma presto!« doni iz noči,
»qua fuori siam' noi, polizial!«
Ključ vzame šent Peter in glasno renči:
»Hudič, še ponoči ni mira!
Bog oče lahko kakor klada smrči,
a Peter — naj vrata odpira!
Ko vrata odpre, se obraz mu zvedri,
prijaznost v očeh mu zasije:
na pragu nebeškem patrolja stoji
civilne ex-STO policije.
»Evviva il Duce!« pozdravi lepo
v imenu patrolje tenente,
»Evviva!« šent Peter iztegne roko
v fašistično gesto ardente.
»Zahvaljen, Sah Pietro,« tenente golči,
»propustnice da ste izdali
vsem našim krilatcem, ki v Trst so odšli,
da bodo za nas glasovali.
Na žalost pa davi, predragi ključar,
ko spiske smo vaše dobili,
da ni se prijavil vam Pietro, slepar,
smo pronto mi ugotovili.
V Avstralijo mož se je bil izselil,
ker se je med vojno pregrešil,
zdaj prosto je vožnjo od vlade dobil,
da Trst bi Italiji rešil.
Na vožnji pa revež je smrtno zbolel,
so v vreči ga v morje spustili,
a ker je volilni odpustek imel,
ste v stalež v nebo ga dobili.«
»Poznam to barabo,« ključar se zjezi,
»obraz ima čisto romanski,
to star je pohotnež, ki zgublja noči
pri sveti Marie — Egipčanski.«
»Avanti!« tenente razkačen vzkpi
in vdre v Marijino sobo,
ko s Pietrom so končno iz sobe prišli
obraz vsak imel je — kot gobo.

Z obvezano glavo v loži sedi
šent Peter in moli: »Zdaj, batko
nebeški, pomagaj, na vrsti si ti,
sicer spet izvlečemo — kratko!«

st-

D. Goflja:

Korejska liubarna pesem

On: Prisežem ti, da daljša bo
do té ljubezen moja srečna,
kakor pogajanja za mir, —
se pravi, da bo — vekovečna!

Ona: Saj vem: prej konec bo sveta,
preden me nehal boš ljubiti!
Poljubi me! A kje s teboj
mi možno zopet se bo smiti?

On: Sestaneva se pač lahko
po kotih vsah, kar vse od kraja,
le v Pan-Mun-Jomu ne: tam vsaki
sestaneč — tri minute trajal

Kar lepo po vrsti!

— Civilisti naprej na položaje, da pripravijo
teren; potem pridejo pa soldati na visto!

De Gasperijev pohod na Trst

— Blagoslavljam tvojo sabljo, dragi moj sin, in te imenujem šibo božjo.

PRAGA — BELGRADU

(Prosto po Kollarju)

Kako srce naj ob pogledu nate, o, Belgrad — v pravih glasih se odzove, ko gledam tvoje svobodne zidove in spomnim se na svoje lastne brate.

Darove v zemlji svoji imaš bogate, a tujec v naše je prodril domove, vkoval naš narod v svoje je okove, kosti namenil nam je — sebi prate.

VENDAR SPORAZUM NA KOREJI

— Si že slišal, Miha, da so pogajanja za premirje na Koreji končana?
— Bi me rad nabrisal, ha?!
— Saj sem vendar čital v časopisu: »Zadnja poročila o pogajanjih na Koreji!«

FRČI

V Ameriki dobite na obroke še vsako stvar: obleko, nebotačnik, lep avto, ženo in celo otroke, hladilnik, papigo in tudi tičnik. Pri nas dobite pa pohištvo tako, v Ameriki bi prste si lizali, mi toldemo z njim konkurenco vsako, še na obroke bomo ga prodali!

Zato pohitite z nakupom pri
STANOVANJSKEM SERVISU
INDUSTRIJA LESNIH PROIZVODOV
MARIBOR
Partizanska cesta

ZA MIR V KOREJI

— Ali se ti ne zdi, da sva danes že znatno dalje kot včeraj...

NOVO ZDRAVILO

Pred kratkim so iznašli na Angleškem tablete Gasperin za pospeševanje apetita. Tablete so se baje zelo uspešno uveljavile v Italiji, kjer so postale že množična hrana.

— Vidiš — tam tretji v vrsti je Giuseppe. Ti ga briši iz cerkve, jaz pa ga bom vrgel iz Partije...

London-bar

V London-baru banda svira, znani »De Gasperi jazz«, laški bandi dirigira sam Alcide — prav zares!

V baru so se zadnjič zbrali mešetarski asi vsi: dolgi Sam in Jonny mali, v frakih makaronarji.

Separé so si izbrali v kotu, daleč od ljudi, da bi v miru barantali business da sklenili bi.

Vélikim smrdi kupčija, ki s škandalom jim grozi in zato brž frakarija bando k mizi parči.

Črnosrajčniška kapela se okrog mize razvrsti, barska pevka, donna Bella, začne s solznimi očmi:

»O, Trieste, cara mia, comè triste senza te...«

in ta sentiš melodija v solze spravi zbrane vse.

Novo pesem banda vdari, da vsem srce zaigra, jazz po melodiji stari: »Eia, eia, alalà!«

Publika jim aplavdira: »Bravo, boys! Bis! O. K., yes!« Bella z asi koketira, pleše jim — trebušni ples.

Asom kri je prekipela, bandi dolarji frče in brez konca ritornella eia, eia vleče se.

Sam in Jonny nagradila Bello sta in muziko, business s frakarji sklenila zjutraj sta še za slovo.

Morda sta že pozabila: konca nima pesem ta! Kmalu Vas bo iztreznila: »Eia, eia, alalà!«

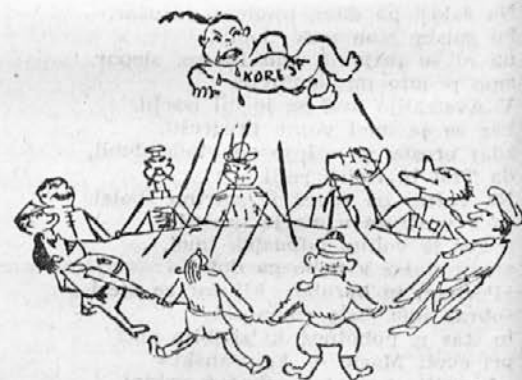
st-

IZ PRAGE

»Mamica, ali naj dam sedaj očetu šolsko nalogo v podpis?«

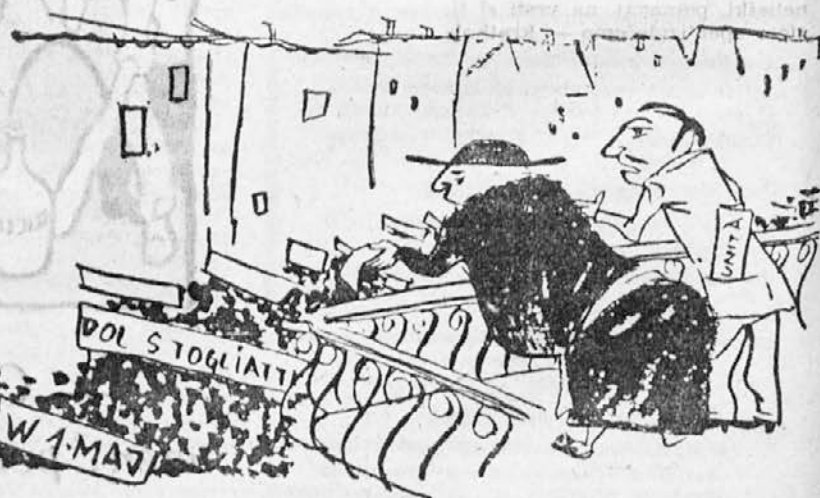
»Bolje pozneje. Sedaj pravkar poslušaj komentar o življenjskem standardu v SZ, pa bi te preveč namlatil.«

st-

Ojoj, kako dolgo me bodo še tako metali?

Prvomajske posledice v Italiji

Kako je De Gasperi razbil lašizem

IZ TRŽASKE BOLNICE

Bolnik iz sobe smrti zapisanih, v agoniji: »Veš, ljubi Bog, ne prosim te za življenje, toda ne dopusti, da umrem še pred volitvami — v smrtnem grehu!« st—

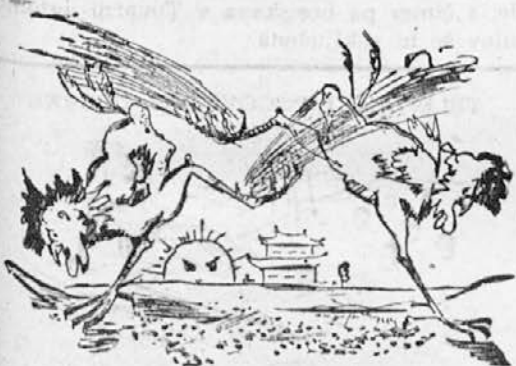
ZASEDANJE V PAN-MUN-JOMU

1. Enominutno zasedanje

2. Dveminutno zasedanje

3. Triminutno zasedanje.

4. Končni efekt vsakodnevne konference

BICIKLIZEM

Iz italijanskega priročnika »Per i biciclisti«, ki ga je italijanska vlada predpisala vsem svojim diplomatom: »Vozi vedno v tisti grupi, ki ima največ šans za zmago, pusti, da drugi režejo zrak zate. Ne sili nikdar na čelo grupe, dokler ni treba, s tem se samo izpostavljaš nevarnosti, da prezgodaj omagaš. Glej, da se pravočasno odlepiš od grupe in da jo iznenadiš tik pred ciljem...« st—

KRATKA MOLITEV

(Prosto po Čelakovskem)

Mili Bože, varuj nam
naše jaro žito,
z žetvijo napolni hram,
s košnjo pa korito.
In pred Rusi v težki čas
varuj naše strehe,
mnoga leta živi nas
vse poštene Čehe.

GEOGRAFIČNA

(Prosto po Havličku)

Le tiho, rodoljubi,
to bridka je usoda,
da od drugod ne teče
sem k nam nobena voda.
Če toči se iz soda
in nič se ne priliva,
pokaže dno posoda,
kjer kvas se v blatu skriva.
Le tiho, rodoljubi,
pri nas je slab pritok,
ker v zemljo rusko teče
ves mastni češki sok.

SIMPATIČNA PESTUNJA

Tudi s skromnim imenom »policija« se v Vzhodni Nemčiji vojska nadebudno razvija...

PRECIZEN ODGOVOR

— Ali mi lahko poveste, kaj je to konferenca?

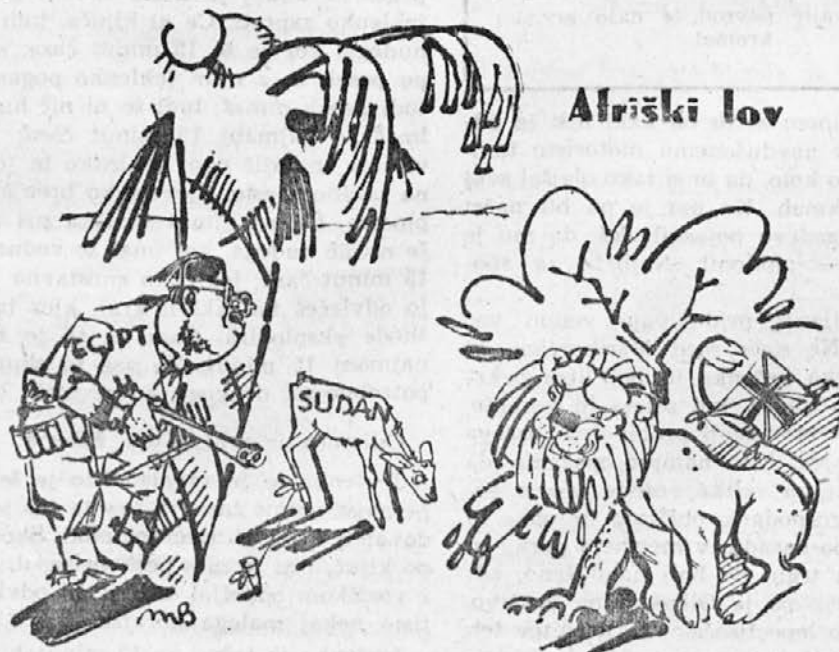
— Konferenca, konferenca... ja... to je takšne vrste sestanek, kjer se ljudje pogovarjajo, kdaj se bodo zopet sestali!

SLIKARSKA RAZSTAVA

— To pa je izrazito futuristična slika.
— Nasprotno, zelo realistična je. Slikar je namreč upodobil sovjetsko pomoč satelitskim državam.

Alriški lov

Mariborska kronika

— Na Pohorju je zapadel sneg, mrzel veter je zapihal te dni po naših krajih, letovišča pa se pripravljajo na poletno sezono. Spričo popustov na letoviške cene, ki smo jih zvedeli te dni, se je verjetno — kljub mrazu — marsikdo le ogrel za idejo dopustovanja.

— Kino Udarnik išče nekoga, ki bi mu prodal polovico črke »K« za neonsko razsvetljavo, ker želi, da bi njegov napis zažarel ob nočnih urah v vsej svoji lepoti. Kino »Partizan« pa išče dve seriji jasnejših števil za numeriranje prve in tretje vrste tretjega prostora, da bi se izognil večnemu predsedanju »sprednjevrstnikov«, ki že kar permanentno sedajo na nepravda mesta.

— Ker si Velika kavarna s sarajevsko godbo ni nič kaj opomogla, namerava baje v bližnji bodočnosti angažirati tako imenovano tamburaško kapelo »na sluh« s pevčicami. Ni izključeno, da bi to naši najlepši kavarni zelo koristilo in ji privleklo dokaj kravala željnih gostov.

— Kako hitro mineva čas, nam nazorno kaže naš glavni kolodvor, ki je bil porušen pred sedmimi leti, sedaj pa ga že obnavljajo. Kot pa vse kaže, ga bodo pri tem blaznem tempu obnavljali še najmanj sedem let.

— Zelo iznajdljiv je nogometni sodnik Frido, ki zaradi težkega in napornega dela ni v stanju tekati peš po igrišču. Zato se je

Ce morda briti se želite,
prijetno res in brez težave,
povsod »Solea« naročite,
po britju boste volje prave.
Le »ZLATOROG« Solea - brivska krema
vsakomur, ki se brije, srce vnema!

Najprijetnejše in najugodnejše britje le z
Zlatorog Solea brivsko kremo!

Zato zahtevajte povsod le našo brivsko kremo!

znašel ob luninem svitu ob neki hiši in odpeljal nekemu navdušenemu motoristu tankaj prislono kolo, da bi si tako olajšal svoj položaj na tekmah. Ko mu je pa bil načrt prekrizan, je zadevo pojasnil, češ, da mu je nekdo kolo — poklonil. Najbrže za spomin...!

— Vegetarijanci pridobivajo vedno več pripadnikov. Ne sicer med Mariborčani, ki sta jim svinjska pečenka in pol litra pekrčana še vedno ljubša kot solata in korenje, pač pa pri četveronožnih prebivalcih našega mesta. V zadnjem času namreč opažamo, da pasji miljenčki na veliko veselje svojih gospodarjev in gospodaric obzirajo tulipane in drugo cvetje po nasadih v mestnem parku in na Leninovem trgu. Še bolj navdušeno, kot pasji gospodarji, pa je Olepševalno društvo, ki je žrtvovalo lepe tisočake za ureditev teh pasjih obednic. Kakor smo izvedeli, bodo pri-

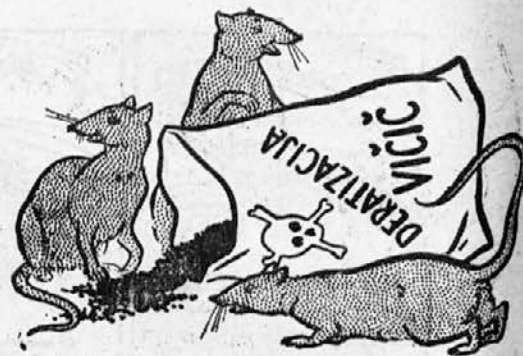
hodnje leto nasadili po naših parkih namesto cvetja — kosti.

— Radio Graz, kot najboljšo informirana radijska postaja, je te dni poročal, da so prevzvišeni mariborski škof zaprti. Temu se ne bi preveč čudili, ker so omenjeni gospod zadnje tedne mnogo na poti po birmanski liniji in ni izključeno, da so kje kaj takega pojedli, da jih je zaprlo...

— Tista baletka iz mariborskega gledališča, o kateri je bilo pisano, da si je na dobro roko z nekim kanonikom, je bila za nagrado poslana v višjo strokovno šolo, iz katere bo prišla verjetno tako perfektna, da se za navadnimi kanoniki sploh ne bo več ozirala, ampak bo reflektirala edino še na kakšne višje duhovne šarže.

— O gospodu Böhmu iz »Tajinstvene zakristije« pa ne vemo poročati nič posebno novega, ker se je za nekaj časa strašno tajinstveno zakonspiriral in ga ni prav nič videti.

PODGANJI PROTEST

— Poslušaj, mamica, ali je to dobra hrana za nas podgane?

— Nikari, dete moje, tega že ne bomo žrle, vsaj tako dolgo ne, dokler Deratizacija Vičič ne bo poravnala zaostalih davkov.

Stanovanjski problem v ulici Talcev

— Zakaj pa končno ne podrejo teh polpodprtih barak nasproti sodišča?
— Kako neki — stanovanjski urad jih je baje namenil za stanovanje tistim strankam v novem Turist hotelu, zaradi katerih hotel še vedno ne more pričeti obratovati. Za kolesa pa baraka tako že ni več primerna, baje preveč teče...

Teorija in praksa

Odlomek iz predavanja tov. Fišerja:

— Če se jeklenka užge, še ni nič hudega: najmanj petnajst minut imate časa, da jo pogasite. Takoj je treba skočiti po ključ in jeklenko zapreti. Če ni ključa, tudi še ni nič hudega, ker je še 15 minut časa; skočiš pač po pesek in z njim jeklenko pogasiš. Če pa tudi peska nimaš, tudi še ni nič hudega, ker imaš še najmanj 15 minut časa; skočiš po voziček, naložiš nanj jeklenko in jo odpelješ na takšno mesto, kjer lahko brez škode eksplodira. Če pa nimaš vozička pri roki, tudi še ni nič hudega, ker imaš še vedno najmanj 15 minut časa; jeklenko enostavno primeš in jo odvedeš na takšen kraj, kjer lahko brez škode eksplodira. Časa za to je zmeraj še najmanj 15 minut. Za vse to skupaj pa ni potrebno nič drugega, kakor malo korajže...

Odlomek iz prakse tov. Fišerja:

Jeklenka se je vžgala. Bilo je še najmanj petnajst minut časa, in ves ta čas je bil predavatelj Fišer ob tleči jeklenki. Skočil ni niti po ključ, niti je ni s peskom zasul, niti je ni z vozičkom odpeljal, niti je ni odvedel, niti tisto nekaj malega korajže...

Jeklenka je točno po 15 minutah eksplodi-

rala, ko ji je predavatelj Fišer iz varne daljave kazal pete.

Teorija se je nekam slabo izkazala, pač pa je praksa pokazala 6 milijonov dinarjev škoda, s čimer pa preiskava v Tovarni avtomobilov še ni zaključena.

TELEFONSKI POGOVOR IZ DOBRNE

•Dragi možek! Moje stanje iz dneva v dan se bolj popravlja, res je, da ta voda tukaj neverjetno hitro ozdravlja. Nekaj dni še, pa se vrnem k tebi, dragec, vsa vesela, Dobrni in njeni vodi pa bom večno slavo pela!

OBIŠČITE ZDRAVILIŠČE DOBRNA
Rezervirajte prostore dokler je še čas!
Cene med najnižjimi v Sloveniji.

Cebelice in Alojz Živko

Prva: »Poglej no, kaj piše danes, dne 28. aprila 1952, mariborski Vestnik o predsedniku čebelarke družine Pobrežje! Hvalijo ga, kako pomisli so nanj ob njegovem jubileju, češ, da je malo tako naprednih čebelarjev kot on in da si društvo šteje v čast posvetiti mu nekaj vrstic. Čebelarška družina Pobrežje si še enkrat šteje v čast in ponos, da imajo Živka za predsednika, ki je že marsikomu podaril panj čebel ali pa kar ves roj. Strašansko ga hvalijo za nesebično delo v korist slovenskega čebelarstva. Takšnih pohval je le redko kdo deležen!

Druga: Ljuba moja, to piše Vestnik! Jaz pa poznam tega jubilara z druge strani: On in njegova žena sta bila člana kulturbunda, sinko, ki je zdaj v Ameriki, je bil pa za časa okupacije v SS-oddelih. Pa tudi to vem, da je jubilar v tistih hudih vojnih časih slovenskim izseljencem čebele pokradel. Po osvoboditvi so mu pa vse čebele zaplenili; zdaj jih ima pa že spet okoli 100 panjev.

Prva: Ježeš, če je tako, je pa čudno, da ga Vestnik tako hvali. No, nič hudega, ga bo že Toti »obdelal«.

D. Goflija:

Mariborska preroška pesem

Smo mislili: tlačitelji
so naši konec vzeli,
pa — »Celjski grofje« bodo spet
bajé nam oživelili...

To v gledališču bo — sevé —
in v mesecu še maju,
a kino dal vsem plitvežem
poročno noč bo — v raju...

Otroško igrališče bo
otroke privabilo,
ponoči pa nudilo bo
— ljubezensko idilo...

In Mariborski teden še
v procvit bo mesta dični,
tam glavna pa atrakcija
bo — prostor veseljeni

Sred' mesta pa v akvariju bo
ogled rib omogočen,
bo poleg — aligator — zver
od rib seveda — ločen!

Okrog akvarija slej ko prej
pa ribice — človeške
po parku bodo švigale
lahké, pa tudi — težke...

A v hlačah aligatorčki
do njih bodo hiteli
in marsikako ribico
na — muho bodo vzeli...

»LEVOVSKA« Z MARIBORSKE PROMENADE

»Jonny, ne ocenjuj vsakega samo po obleki«.

»Ali že zopet cikaš name, Janez?«

RAZTRESENI PROMENADNI LEV

»Kaj pa premišljuješ, Tedi?«

»Hm! Pravkar premišljam, kaj sem pravzaprav hotel misliti.«

OSNUTEK ZA FANTASTIČNO DRAMO V NEKI SPLOŠNI BOLNICI

(Vsaka podobnost s splošno bolnico v Mariboru je lahko samo slučajna)

Kraj in čas dogajanja:

Neka splošna bolnica, oddelek za ženske bolezni, I. nadstropje — septika, bolniška soba št. 2, predal nočne omarice — v ponedeljek, nekako ob treh zjutraj...

I. Ščurek (razburjeno): Prav, prav, da te dobim, državljani Ščurek, nekaj silno važnega...

II. Ščurek (flegmatično): Prosim, državljani, ne moti me, ko vidiš, da uživam.

I. Ščurek: Toda, nekaj silno važnega...

II. Ščurek: Le brez panike, mladi prijatelj! Nobena juha se ne poje tako vroča, kot se skuha. Razen tega so včeraj zopet obiski...

I. Ščurek: Da, toda prav ti obiski nam prinašajo nesrečo! Ti obiski, razumeš...

II. Ščurek: Kakšno nesrečo? Včeraj so zopet prinesli toliko dobrot, potic, keksov, klobas,

vsega dovolj — za vegetarijance in mesojedce, tako, da sem skrajno zadovoljen.

I. Ščurek: Oh, državljani Ščurek, ti jih hvališ, pri tem pa nam prav oni prinašajo pogubo, smrt, uničenje.

II. Ščurek: Beži, beži, dragi moj, prazne marnje.

I. Ščurek: Kako, prazne marnje? Poslušaj! Včeraj sem prisluškoval pogovoru nekega obiskovalca, ki se je strašno zgražal nad tem, ker smo imeli popoldne našo redno procesijo iz bolniške sobe št. 2 v kopalnico — češ, da je to svinjarija; govoril je na široko o bacilih, ki da jih neki prenašamo in kaj vem še kakšne grozovite storiže!

II. Ščurek: In zato se toliko razburjaš, prijateljček?

I. Ščurek: I — kakopak! Pomisli samo, kako bi bilo strašno, če bi nam zamašili razpoke in špranje v zidovih in tleh, če začno uporabljati pantakan. Di-Di-Ti, da o hujših morilnih orožjih niti ne govorim. Govorila sta celo o tem, da bi bilo potrebno zahtevati od uprave bolnice stroge ukrepe.

II. Ščurek: No — in? Mar misliš, da je to prvič, da razni ljudje govorijo takšne stvari? Kolikokrat sem že sam slišal, prijatelj moj mladi, takšne in podobne neutemeljene pripombe — pa še nikoli se ni zgodilo prav nič. Torej le brez skrbi — tudi tokrat se prav gotovo ne bo zgodilo nič hudega.

(Zavesa rahlega upanja naj pade.)

JAVNA ZAHVALA!

Najpristranejši se zahvaljujem tovarišu Golobu pri »Elektrokovini«, ki je na izrednem delovnem sestanku med rednim delovnim časom porabil toliko toplih besed za mene, kar pa na žalost ni prav nič pomagalo...

Nepogrešljivi strokovnjak Müller, še do nedavnega stanujoč v KPZ

»Planica« ni le skakalnica slavna,
»Planica« je nova prodajalna mikavna,
ki z vsem ti postreže v izberi bogati;
in če so utrujeni tvoji podplati,
le bodi pomirjen in nič se ne gnjavi:
»Planica« pošiljko na dom ti dostavi!

»B R A Z D A«
TRGOVINA »PLANICA«
Maribor — Slovenska ul.

IZ MARIBORSKE KURILNICE ALI KAKO PRIDEŠ DO DOBRE PLAČE

V naših časih, ko se nekateri borimo za boljša mesta, še boljše rečeno, za lepše plače, vam hočem navesti nesebično nekaj točk, katerih je moj prijatelj Predikaka znal tako urediti zadevo, da je prišel iz šestnajste v trinajsto plačno skupino:

1. Kandidat mora biti zanesljivo v sorodu s kakšnim višjim funkcionarjem in imeti za ženo vsaj sestro funkcionarjeve žene.

2. Imeti mora kakšnega dobrega sošolca, ki je še na višjem položaju; priporočljivo je, če je tak sošolec pravnik, ker se bolje razume na paragrafe.

3. Predvsem pa mora imeti dobro urejen življenjepiš; biti je moral najmanj štiri leta v okupatorski službi, od tega vsaj eno leto kot oficir, ker se mu sicer ta leta ne štejejo v službena leta.

4. Strokovnih izpitov ne sme imeti, ker takšni izpiti otežkočajo delo komisije.

5. V življenjepisu ne sme biti navedeno, da je bil v NOV, ker se mu taka leta ne štejejo v službena leta. (Tako se je namreč zgodilo našemu bivšemu personalcu in tovarišu Koršču.)

O vsem tem podrobneje pa daje pojasnila Predikaka osebno.

DVE STRANI MEDALJE

Pri sprednjih vratih: Uprostito, mesa je zmanjkalo, imamo samo še za menze in gostilne...

Pri zadnjih vratih: Kdo pa tam skozi odnaša najlepše komade mesa — o tem pa kronika zaenkrat molči.

Banda je odsvira'a ...

Od Prekmurja do Kočevja
banda je igrala,
lepe novce zbirala,
pa se zahaklala!
Dirigent je nov prišel,
zdaj je banda mirna.
Dirigentov paragraf
vsakega zacvirna.

Mariborski obrazek

Po splošnem priznanju je fant talentiran,
karakterno pa še premalo zrežiran.
V tujino, domišlja si, mora čimprej,
ker znanje imajo zanj le onkraj meje!
Na ljubo resnici pa takšna je stvar:
fantiču prevečkrat se hoče v bar!
Tam notri pa naš gledališki fantič
naučiti resnično ne more se — nič!

SVETOPISEMSKI KOKAŠ

Sodnik: »Zakaj bremenite Stefana s tatvino, ki je ni izvršil, Lenci?«

Lenci: »Ker je bil tako svetopisemski. Jaz, njegova desnica, nisem nikoli vedel, koliko je vzela iz blagajne njegova levica.«

OGORČENJE

Lenci: »Štefan, poštenjaki si delijo zaslužek na enake dele!«

Kokaš: »Saj si dobil osem jurjev, kaj pa še hočeš? Ali misliš, da jaz kradem denar?«

VAŽNO OPOZORILO!

Samo še kratek čas pomagam vsem takšnim, ki se jim dogajajo krivice: sestavljam prošnje, pritožbe in tako dalje. Prednost imajo kulturbundovci in nemčurji. Ker nameravam v kratkem nastopiti svoj redni letni dopust po trudapolnem delu, obveščam vse svoje cenjene stranke, naj se po možnosti osebno zglasijo v večernih urah (iz previdnosti) na mojem stanovanju. Pripominjam, da se v vseh zadevah obračam zaradi večje ekspanzivnosti direktno na najvišje forume. Kot bivši sekretar OF imam dobre zveze na vseh koncih in krajih.

Se priporočam!

Šteher Avgust I. r.

ŠOLSKA

V tretjem razredu so dobili domačo nalogo z naslovom: »Naš pes«. V razredu je bilo 40 učencev in 36 od njih je napisalo: »Ga nimamo.«

RAČUNICA

Potrebujete instruktora za matematiko? Pojdite na vrt restavracije pred Unionsko dvorano, sedite in naročite deset kosov čevapčičev, vrček piva; zraven pojejte dve žemljici. Potem plačajte!

»Sto petinšestdeset dinarčkov, prosim!«

»Oprostite,« si drznem vprašati mladega računskega instruktora, »sto petinšestdeset? Koliko stanejo čevapčiči?«

»Deset komadov po sedem din je sedemdeset.«

»Pa vrček piva?«

»Petintrideset.«

»Dve žemljici?«

»Štirinajst dinarčkov.«

»Pa to vendar ni sto petinšestdeset dinarčkov?«

»Aah, oprostite, v glavi sem imel račun od one mize (mladi mož dolgo računa). Oprostite, sto devedindvajset dinarčkov je vaš račun!«

Spoznal sem in se prepričal, da je na vrtu Unionske 70 in 35 in 14 najprej 165, potem pa čisto za gotovo 129 dinarčkov.

Pohitite, dokler se instruktor še nahaja v Mariboru, da ne bo prepozno.

OKROG OVINKOV

»Zakaj pa jočeš, Janezek?«

»Veš, mamica, na očetovem stolu sem porabil risalne žebeljčke in — sedaj mi bo moral očka kupiti novo ravnilo!«

V izložbah je bogata paša.
O, kje je pot do teh dobrot?
Kar skozi dvojna vrata naša,
prijatelji, stopite not!

Jedač bogata panorama
se pred očesom razprostira.
Gavrilovičeva salama,
delikatesa je nad vse!

»GRUDA« MARIBOR
DELIKATESNA TRGOVINA
Gosposka ulica 32 (bivši GPZ)

„Pretoček“ v mariborski kavarni Central

(Za ostale lokale v tem pogledu ne prevzemamo nobene odgovornosti!)

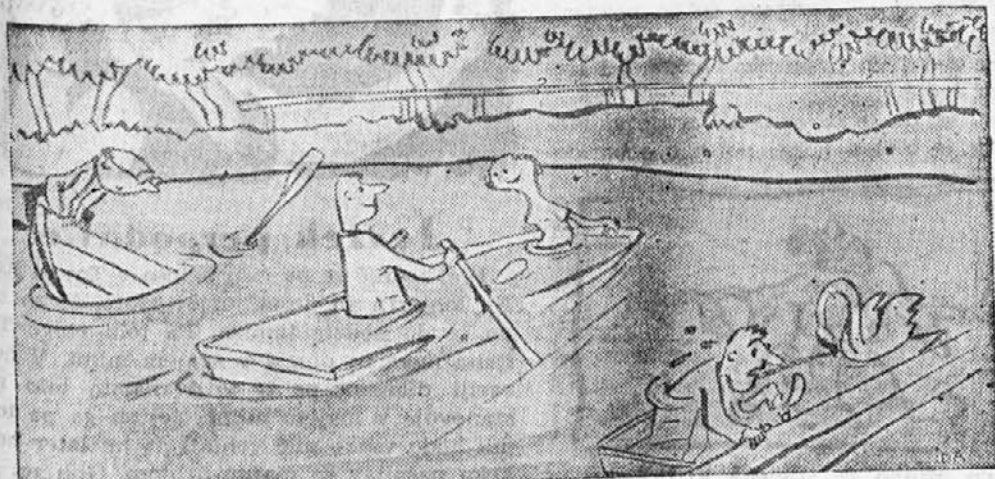
Natakarjeva norma: zelo slabo,
zelo slabo.
Zadovoljstvo gostov: prilično,
kar dobro.

Natakarjeva norma: nekoliko
boljše.
Zadovoljstvo gostov: nekoliko
slabše.

Natakarjeva norma: že zelo
ugodno.
Zadovoljstvo gostov: katastro-
falno.

Natakarjeva norma: odlična.
Zadovoljstvo gostov: »primoj-
duš, to bom dal pa v Toti
list«.

Važna objava

Plavalni klub Maribor obvešča vse svoje članstvo, da se vršijo redni plavalni treningi s komplikacijami vsak dan pri Treh ribnikih. Vstop ni prost!

— Jo, kam te tak laufate, libe frau Muršec? Homs ka cajt net, za en momenter! ..
— O, Kris ina, majne libe frau Kliček! Visns, netamol za eno sekundo nimam cajta, tolko mam še zohnov za zrihtat! Šrekljih zogi ina, šrekljih!

— Bos zi net zogn! Ah, jo, redns ma jo jo net dafon! Jaz sem tudi že ganc kaput. Pa iberhaupt sploh — hajt hobi šon zo a gic, krucilaudon ..

— I — bos? An gic! Na kaj ste pa jezni, libe frau Kliček? Tez misns ma erceln! Bos is den kšegn?

— Oba, najrajši iberhaupt ne govorim od tega. I krig glajh maj hercklopfncelar — visns e — ... Azo, zavolo totih novih ferordnungov, zogi ina, ta hom te uns vida auf di šajbn krikt, fikshergotsakrament...

— Jejta, jejta, bos hom den te šo vida auskoht? Azo, zegns, frau Kliček, i zog e ima, zmirom toti pogruntajo kašno takšno, zo tes di oarmen lajt draufcoln, göl...?

— Tez iz oba a a švajnaraj, tot zohn s totimi popusti, di bos za urlaub giltajol! Azo, denks ina, frau Muršec, toti popusti...

— Bizo den, zavolo tega, ko bo zdaj falejše za urlaub? Auf tes homs zo an gic? To pa nena zastopim, majnazöl! Izio e pesa za nas, če je falejše...

— An drek is pesa, hergotjezaskristas — te švajnaraj! Saj se vete erinat, frau Muršec, homa e zo šen kšipft, da haia toto leto ne bo niks z urlaubom.

— Na, jo — pa zaj bote vseglah lahko šli — kenens jo e gen, frau Kliček, na vaj urlaub.

— An šmorn kani gen — und grod tes vegen hobi zo an gic...

— Bizo net, is jo e ols holbat piliga?

— Bos hülft tes, ko pa gnarja ni več! Und tez is grad te švajnaraj, bos te mit uns mohn. Zaj dajo takšno ferordnungo vun, bo i kan geld nima hob...

— Kan geld? Kaj so vam ga fkrali? Oda homs geld farlorn?

— A — bo den! Bi zi zo zauplet camredn kenan, libe frau Muršec? Ko smo tak šimfali prek totih urlaubof ta homa šo zo an gic kopt, ta homa nah tez gance geld ferzofn. Und jec heti kenan štat di kufa za urlaub, di olt n flošn fon šligrovic und tramina campokn, bon i net den gancen haufn flošn na ta prvo jezo, mojemi Seppli, aufm kopf gšmisn het! Und do heti kan gic net hobn soln!

— Jo, jo, zo is di gšiht. Oba trestns ina, frau Kliček! Če že niste mogli na urlaub, an trost homs doh: »Šerbn bringan glik!«, libe frau Kliček

Naše moške letne pižame
ne potrebujejo mnogo reklame.
Naši modrčki, stezniki in pelerine,
samo odlične, trpežne tkanine.

Srce ti zapoje, srce ti zavriska
če vidiš svojo ženo v obleki iz tiska.
Če hočeš biti moderen in fin,
boš kupil srajco pri nas: popeltn.

TOVARNA PERILA CELJE
»T O P E R«

OGENJ

Profesor Zmeda je prišel v majhno mesto in prenočuje v hotelu. Sredi najslajšega spanja pa ga zbudi mož, ki kriči na ulici:

»Ogenj! Ogenj!«
»Kako brezobzirni so ljudje!« vzkligne Zmeda in vrže skozi okno — škaflico vžigalic.

UPRAVI NEPREMIČNIN V OPOZORILO, PLANINCEM V NAVODILO!

Za ugoden prevoz izletnikov iz Maribora do gostilne »Pod Pohorjem« skrbi naš stari »Rdeči Franček«. Ko izstopite na zadnji postaji, si oglejte na vogalni rumeni hiši napis: »Gasthaus Pesek«. Tu morate zaviti na levo in jo primate brez skrbi naravnost na Pohorje.

PRIJETNO PRŠENEČENJE

Bolničarka: No, Vi se pa nikar tako ne delajte, kakor da ne znate šteti do tri

Ojoj, ojoj, kaj bo, kaj bo,
saj nas še pes več ne povoha,
v stisko padle smo hudo —

odkar »Tovarna mesnih« v Mariboru
najboljšo robo nudi po izboru.

Zato kupujte in zahtevajte vsi kvalitetno
blago

TOVARNA MESNIH IZDELKOV
MARIBOR-KOŠAKI, ŠENTILJSKA C. 17

ČUDEŽ

Jure pripoveduje svojemu prijatelju Pepetu: »Ti, kaj takega pa še nisem doživel. Zadnjič sem bil na špiritistični seji. Sedeli smo tako-le v temni sobi in se držali za mizico. Naenkrat se je pričela mizica nagibati in zaslišimo trkanje po zidu, tako da so nam lasje vstali pokoncu in nam je pot kar tekla po hrbtu. Zgodil se je pravi čudež, ti pravim!«

»Tudi jaz sem doživel podoben čudež,« pravi Pepe. »Zgodil pa se je pri belem dnevu. Sedim takole zjutraj pri zajtrku in začujem nenadoma trkanje na zidu. Potne kaplje so se mi prikazale na čelu, srce se mi je skoraj ustavilo in začutil sem, kako mi pot kar teče po hrbtu, tako sem se prestrašil. Čez nekaj časa sem se vendarle ojunačil in sem stopil k oknu. In kaj zagledam! Bili so zidarji, ki so pričeli čistiti in popravljati fasado naše hiše!«

»No, oprost,« pravi razočarano Jure, »to pa ni noben čudež!«

»Je, je, stanujem namreč v hiši Narodne imovine.«

PRI FRIZERJU

»Zelo umazane roke imate!«

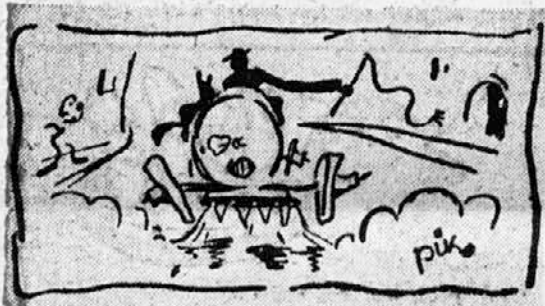
»Bo že res, kajti danes nisem še nobenemu pral glave!«

So dnevi, ko se tudi v Ptuj ni nič novega ne zgodi ali pa moj nos odpoveduje. Ni čudno, zadnjič sem jo mahnil skozi Muršičevo ulico mimo »Koteksa«, kjer tako strahovito smrdi po mrhovini, da tega še moj nos, ki je marsičesa navajen, ni prenesel. Tako sem tokrat zelo malo zavohal. Imam pa tudi neke osebne skrivnosti; bog ne daj, da bi moja Liza zvedela za njih! Hudo je, veste, če se star panj vname in začne za mladimi ženskami gledati... Oprostite mi torej, tako je z menoj, čeprav v Ptuj trdijo, da je kar dvanajst Vohljačev na delu, kakor apostolov, in da vsako malenkost prevohajo.

Vidite, jaz osebno pa nisem kaj posebnega zvedel, zato sem Mazona Pika (tistega, ki je pri procesiji Lažnika malal) povabil na lov za ptujskimi prizori:

Tule lahko v prahu se dušeci Mariborčani pogledajo, kako v Ptuj pridno ulice škro-

pimo. Žal, da so ulice tu in tam preširoke, škropilni voz pa je še srednjeveškega tipa: razpršilno moč ima le dva metra in hudo je, kadar avtomobili slučajno zavozijo izven orosenega tlaka.

To je pa ptujski pejsaž v novem »parku« nasproti pošte. Na studencu je napisano: »Voda ni.« Čudijo se ljudje, kaj bi torej bilo, če ni voda? Voda ni, vino tudi ne in jaz

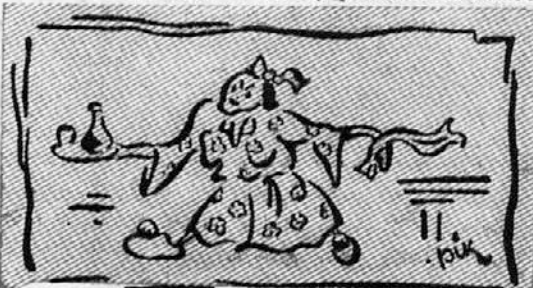
menim, da je res nekaj drugega, ker tu v bližini bruha v deževnih dneh pravi vrelec iz greznice.

V protituberkuloznem tednu smo se borili proti pljuvanju. V zajtrkovalnici še danes visi velikansko geslo: »Sramuj se pljuvati na tla!« Ljudje rdeči od sramu zapuščajo lokal, ker ni nikjer nobenega pljuvalnika, nekdo pa je baje pljunil kar v lasten rokav.

Ker ptujski slikarji niso stanovitni, mi je Mazon Pik ušel, preden bi še kaj narisal. Zato vam moram kar napisati, kaj sem še zavohal. V mestu je bivala deratifikacijska

komisija ali ekipa. Naziv diši po diplomaciji, vendar so to po slovensko povedano, le podganarji. V lovu na podgane so se pokazali dosledni: tudi par psov in mačk je storilo konec. Še sedaj vneti ptujski cukogojci trepetajo za svoje ljubčke.

Ne mislite, da je čarovnica Capajdra! Mazon Pik je ujel v nekaj potezah sobarico-

natakarico Minko iz »Belega križa«, ko je neko nedeljo stregla številnim gostom kar v nočni halji in copatah. Se dobro, da ni bila kar v Evinem kostimu!

Martin Vohljač, upokojenec

Če piješ Otonel muskat,
postaneš zopet čil in mlad.
Če srkaš to buteljno vino,
srce napolni se z vedrino.

Naš ritoznojčan kri užiga,
v njem utopi se vsaka briga.
Šipon požene barvo v lice,
na licu zacveto cvetice.

Likerji naši so zdravilni,
to menda zdaj ni več uganka.
Zakaj, okusni so, redilni,
pove Vam na zaščitna znamka.

Trgovsko podjetje

„VINO“

Slovenska Bistrica

Telefon štev. 34

PTUJSKIM ODVETNIKOM

Če si sluga, služi zvesto
vragu, bogu, kakor kaže,
nič ne de, če ropar je in laže;
le če suh je — vrzi ga na cesto!

Kadar vrag se pred pravico zagovarja,
njega brani, če ima le kaj denarja!

PTUJSKEMU TEDNIKU

Če »Ptujski tednik« si želi Vohljača,
naj ve: tudi Vohljač je egoist
in vneto piše v »Toti list«,
ker dobro in natančno plača.

Tevezek perpodavle

Pje, zodič se pa čisn ogloso v Totem listi. Na lonteriji sn deset jurjov trofo, te sn biv pa še do nedele tamišn. Pa todi eniga Taljana mom za oferja v svajem mlini. V holcariji dila, no pa že to dvanajsto leto mo stanovoje v majem mlini. Zej sn ga pa tote dni hodo vsoko nuč vohtat, da mi later nebi keka našpilav za majim hrptom. Glih zej ga Taljani frdamano kronajo. Čist so pijoni grotali, te se jim pa najbrž zdi, da je Jugoslavija makaron, ko bi ga rodi polovico kol naenkrat požrli. Pje, jaz sn si za majega oferja todi mislo, da mu je mogoče greben zrosto, te bi pa rad, če že ne keka drugiga, moj mlin per anglo-amerikanski diploseriji zafrimav. Pje, pa later ni biv tak ferdehtik ko sn si jaz mislo. Hono nuč sn no molo poružo gir po jegovi akni, pje, te je še pa mene stroh grotalo. Tak je zatulilo hōter v mlini, tak ko menda testokret hona rimska vovčja psica, ko je ta prva dvo Kalabreža na suho potegnila. No, pal se je pa later zalintav skozi zodna vřota, tak da mu je tirštok na šijenki astau. Pje, tak jo je kalopirau douta po majem grobn. ko da bi meu antomično renegijo v svajih petah. Nak, beštrga, sn si mislo, zej ga marem že pr miri postit, drgoč zno še enkret nage zgubit, pal ga pa Taljani gvišno nebi hteli za svojga met. Pa todi no molo se bojim, da bi znola koka komisija za prkluchenje mojga mlina k Italiji girta k meni prit. Te bi pa gvišno zvidli ke vse je hōni Taljan bižav no leteu okol, pal bi še pa znoli moj grobn. Taljanom zapisat.

Je pač zej toka navoda, bol bežiš več dobiš. Lehko se pa todi reče: Bol ko si narobe človek bol te za proviga gir vzemejo. Tak je menda todi s tostim lublanskim škofom?

Jaz si toto pač tak mislim, meni je noš fajmošter z liskovo šibo zabijav v glavo, da so kristjoni ovce, te pa da se baj med jimi zmirom najdejo koke toke ovce, ko so baj v resnici vovki. No, zej je pa menda popež svajo ovčerejo mordernizirav, ko je v lublanskem škofijskem onanirijatu za ta glav-niga pastirja samiga Vovka postavio. Pje, toto se je baj sila fajn pokazalo. Tosti lublanski vovk je baj koj napisau pri svajim pastirjem, da marejo ovce tak futrat, da bojo čez en cajt todi toke čekane duble no znole državnim lodom kri pit tak ko an. Pje, jaz sn sila radovedn, če se bo tosto spreminjevoje obrajtalo.

Pje, če bi pa le kaj blo s tosto serekcijo, pal bi še jaz probav lublonskega vovka v keka drugiga spremenit. Mogoče bi se le našla koka fajn pasma. Provijo, da sta baj vovk pa osl sila dougo po sveti okol vandrila. Gvišno se bi dola von s totega koka kombimacija napravit. Hōni vovk v Lubloni je baj že douga cajta tokiga obnošanja. Če se mi bi toto posrečlo, pal bi ga gvišno predau v Italijo. Tam baj velko toke živine nucajo pri državni regirungi.

Celjani imamo petstoletnico! Pet sto let, ali mislite, da je to figa! Kar štejte naprej, bo menda šlo! A nazaj bo malo težje! Nekateri to štetje nazaj dobro obvladajo, zato se lepo pripravljajo. Z nepismenimi pa sploh ne gre. Kar vprašajte tiste, ki imajo oglasne deske v zakupu. Za celih 500 let gre, pa ne vedo čigave so. Ali so last »Olepševalnega društva«, ali »Uprave javnih nasadov«. Menda gre za »virman«, ali kako se reče temu. Zato pa je zaenkrat tudi vseeno, kje leže plakati, samo da jih na oglasnih deskah ni. Sicer pa saj tudi tam nimajo prostora. Če pa že gredo na sonce ali dež (pod streho itak niso), je tudi končno vseeno, ali so na glavi ali repu. »Dva ducata rdečih vrtnic« lahko zadene najvišjo premijo pri loteriji. »Via Mala«

Igra z Branikom, »Sveti plamen« koncertira v Narodnem domu in celo »Rodoljub iz Amerike« je prišel proslavljati 500-letnico mesta Celja. K sreči je prišel samo do Zagrada. Za naprej mu je zmanjkalo menda dolarjev, pa tudi oblastnega dovoljenja verjetno ni imel.

O, pa še nismo pri kraju! Tudi vinotoči se vezbajo v skorajšnjem proslavljanju. To se pravi — gostje v pitju — gostinski sektor pa v dviganju cen.

Tako gre kar jutraj, pa vse do tiste narodne: »Junca je videla, miličnik pa ne...! Tako in drugače, najraje pa ponoči s harmoniko in s spremljevanjem ubranega »holchakermarša« v bugi-vugi ritmu. Je pač treba biti zvest »Mednarodnemu vodiču o 500-letnici«. Seveda je pa vseeno, kdo to reč podpira, ali »Ančka« z »umetniki«, ali pa »Maruša« na Tomšičevem trgu. Sicer pa je sploh hudir, kjer so ženske! Tri vogle podpirajo.

Pa tudi vpliv filma »Grenki riž« ni brez muh. Najbolj je prišel do izraza pri »Miklavžinu« na Dolgem polju. Tam namreč mečejo ene ven, druge pa noter! Sprehajalci, bojte se te poti, ker sicer boste frčali! To se namreč večkrat zgodi. Včasih kar po štirinajstkrat tedensko! Celjski Skrbinek mlajši pa dežura. Tri ima baje na piki! Vpije, da bodo še mrtvi pod nožem, metoda »la« »grenki riž«. Glejte in pazite, da ne boste vi to.

Ker pa grem sedaj lumpat v kuhinjo kavarne »Evrope«, kjer gostje najavljanje zaključne ure odpravljajo s koncem klobase in špricerjem, nimam časa za nadaljevanje. Juhej! Še bo lušno! Se priporoča

Celjski Cefizelj

PROŠNJA

»Tovarišica, smem prositi za Vaš življenjepiš.«
»Zakaj Vam pa bo?«
»Poročil bi se rad z Vami!«

Kadar čevlje boš izbiral,
nič ne boš premišljeval.
Če boš »Triglav« čevlje kupil,
najbolj modro boš ravnal.

„Triglav“ - Trzic

V naših poslovalnicah Vam nudimo vse vrste obutve po priznanih cenah. »Triglav« poslovalnice: Maribor, Ptuj, Ormož, Ljutomer, Gornja Radgona, Murska Sobota, Dolnja Lendava, Prevalje, Slov. Bistrica, Slov. Konjice, Rogaška Slatina, Slovenj Gradec.

CELJSKA TRAGEDIJA

Če se otrok polula — ni takšna nesreča.
Če se mu to zgodi na vreči moke, je to že bolj nerodno.
Če pa je ta moka last otroškega vrtca, pa je stvar še celo neprijetna.
Da — morda povsod drugod. Toda ne v Celju.

Tam pa pravi upravnica otroškega vrtca: — Nič ne de, zamenjala bom moko v »Joštovem mlinu« — naj jo Celjani jedo! Jaz bom že dobila drugo zanj.

Dobro bi pa le bilo — vsaj po našem —, če bi iz te moke ne bilo kruha...

MOČ NAVADE

»Kaj pa je s teboj?« vpraša Franček Jurca, ki nervozno stopica pred trafiko sem in tja.

»Cigarete bi rad kupil,« zagodrnja Jure.

»No, pa jih kupi!«

»Saj jih bom. Toda moram počakati, da se nabere še kaj ljudi, da bom stopil v vrsto.«

POMANJKANJE PEKARN V CELJU

Takole pa izgleda sobotno zadovoljstvo Celjanov proti 10. uri zvečer, ki bi kljub vsemu radi v nedeljo jedli kruh.

CELJSKA ZGODBICA OKOLI MRZLE VEČERJE

»Presneta reč,« je dejala Cveta v bolnišnici, »spet je nekdo pojedel tujo mrzlo večerjo!« Sklicala je vse strežnice, pa so po vrsti tajile: nobena ni pojedla za večerjo pripravljenega mesa v solati. Pa Cveta se ni dala! »Kar za menoj,« je velela, »bomo že ugotovili, kako je s to rečjo.« In pričela je z — izpiranjem želodcev. Pri tretjem je prišlo na dan meso v solati. Krivda je bila dokazana, dasi na nekoliko svojevrsten način, a dokaz resnice je bil zadosten. Cveta je zaradi tega postopka sicer zamudila skoraj celo prvo dejanje gledališke predstave, kar pa ni nič spričo tega, da bodo odslej v bolnišnici mrzle večerje čakale na tiste, ki so jim namenjene...

CELJSKE PERSPEKTIVE

V Celju že tako dolgo gradijo novo gledališče, da so Celjani v dvomu, da bo sploh kdaj dograjen.

Glej zdaj, otroček moj zlati, premili, tu bodo v Celju teater zgradili. Če boš dočakal kje starost sto let, hodil boš v tale teater sedet...

ŠOLSKEMU ZDRAVNIKU NA PRAGERSKEM

Vljudno prosim, da bi mi izstavili zdravniško spričevalo z ugotovitvijo, da sem že več mesecev bolan. Nameravajo me namreč odpustiti iz službe, ker zagovarjam Jugoslaviji sovražno vatikansko politiko in bi takšno spričevalo nujno potreboval. Skubic

TOTE uke

BIZELJSKO — OKRAJ KRSKO. V poslovalnici Kmetijske zadruge Bizeljsko imajo pokvarjene rolete. Pa vendar se je poslovodja znašel: že mesec dni spi prodajalka enostavno kar v poslovalnici. Samo kaj bo, če kdo ukrade prodajalko...?

KAMNIK: V tovarni kovinskega orodja je zaposlenih 15 delavcev in 5 nameščencev. Jasno, da imajo zato delavci več dela kot nameščenci. Iz istega vzroka so tudi nameščenci kar sami, brez delavcev, prevzeli nase skrb za izdelavo tarifnega pravilnika. Pri tem so bili še toliko obzirni, da delavcev niso pri obilnem delu motili z objavljanim tarifnih postavk tudi za uslužbence, in so objavili samo tarifne postavke

»Izvolite — tovarišica, tu vrečica prav vse vzdrži; saj »MEPA« jo je naredila, zato ste lahko brez skrbi...»

... kajti najbolj kvalitetne špecerijske in vse druge vrečice tudi z natisnjenim napisom po želji izdeluje

Industrija papirnatih izdelkov

(MEPA)

MARIBOR, KOROŠKA CESTA 5

za delavce. V svoji skromnosti so se pač držali tiste: »Česar ne vem, me tudi ne boli...«, — za delavce seveda

DRAVOGRAD: Za prvega maja so si tudi kovači postavili svoj mlaj. Kaj zato, če niso imeli sečnega dovoljenja — glavno da mlaj stoji. Sitnemu gozdarju pa so dejali, naj pride in zapleni mlaj, če ga že mora, raje po praznikih — tako da bo volk sit in koza cela

ROGAŠKA SLATINA: V hotelu Bohor so silno mahnjeni na snago. Zato umazan jedilni pribor raje sploh ne perejo v čisti vodi, ampak kar pomočijo v vedro, na katerem piše: »Abfälle — odpadki« in ga nato obrišejo. Drugače pa je vse v redu, le abonenti se sprašujejo, kdo vse bi pravzaprav spadal v tisto vedro: »Abfälle — odpadki«?

SREDIŠČE OB DRAVI: Stari odbor OF je dokazal, da ni niti najmanj praznoveren. Organiziral je namreč masovne volitve, ki so bile vse kakor vzorne, kajti kot po programu se je udeležilo volitev nič več in nič manj kot 13 odstotkov volivcev. Recepte za organizacijo daje bivši sekretar Martin Koic.

BLED: Baje imajo sobarice v hotelu Union na Bledu majhno, toda ne nevarno fiksno idejo. Sicer ni ta ideja nič kaj posebnega, le nekaterim, smešno malenkostnim gostom ni všeč, da morajo spati na umazanih rjuhah. Toda kot rečeno, to je le majhna fiksna ideja...

SREDIŠČE OB DRAVI: Gasilci v Središču bodo izdali te dni okrožnico, da naj cenjeni interesi svoje požare lepo v redu planirajo. Sicer se jim lahko pripeti, da bo gasilski avto prav v času požara na priložnostnem obisku kje v Toplicah in ne bo mogel priti gasit. Takšni, ki se plana ne bodo držali, si pa naj posledice zaradi lastne nerednosti pripišejo kar sebi...

DOLSKO PRI LJUBLJANI: Neverjetno, a vendar resnično je, da naš član okrajnega komiteja Keber izjavlja, da za gradnjo klerikalne

štale ni potrebna nobena denarna pomoč. Še bolj neverjetno in čudno pa je, da je Keber s to klerikalno stalo mudi na naš kulturno-prosvetni dom!

KROG PRI MURSKI SOBOTI: Kovač Kumin iz Kroga pri Murški Soboti je velik »revež« in v denarni stiski, ker gradi hišo, za podkovanja enega konja zahteva 1.000 dinarjev — pri tem mu lastnik konja prinese vse štiri podkve in žebije.

Kmetje iz Kroga in okolice gredo s svojimi konji raje čez Muro v sosednjo vas, kjer za isto delo plačajo za polovico manj. Kovač Kumin pravi, da rabi denar za novo hišo, prizadeti kmetje pa razmišljajo, kaj bodo rekli o tem tovariši v davčni komisiji...

IZ GANČAN: Aktivka z uradnim pečatom KLO Gančani, s proračunsko knjižico, glasečo se na 37 tisoč din, z industrijskimi boni in drugo ropotijo, vljudno naproša gančanskega predsednika Štefana Bakana, da jo dvigne nekje med Mursko Soboto in Gančani, kjer jo je baje izgubil. Prizadetim vaščanom, ki so vsled Bakaneve malomarnosti ob industrijske bone, priporočamo, da svojega predsednika primerno nagrade.

IZ BELTINC: Bivšega tajnika KLO Beltinci Štefana Srako je tako razburila vest o predaji starih računov novemu občinskemu odboru, da je v sveti jezi zbasal prtljago, za nameček pa še vzel občinsko kolo ter se na vrat na nos odpeljal na novo občinsko mesto čez mejo. Siromaka pa je dolga vožnja najbrž preveč utrudila, zato so mu naši obmejni organi ponudili brezplačno prenočišče.

IZ VOJNIKA: Po naključju nam je prišlo v roke tole povabilo: Vsem članom gostilniškega združenja delokrog Vojnik. V sredo dne 16. 4. 1952. ob pol tretji uri popoldne v Vojniku gostina Spes se vrši najbolj važni sestanek vseh gostilni arjev. Ta sestanek ima za nadalje največjega pomena in je lahko usode poln. Zato se naj vsak sigurno udeleži za svoj interes glasuje. Bolje je za ta čas obrat zapreti samo da se udeležiš. Dnevni red na sestanku. Drži točnost. Udeleži se tudi oblast.

VITANJE: Tovarna kovanega orodja in zavor išče za svoj novi kamion primerno garažo, da mu ne bo treba vse proste ure stati na cesti na najbolj ostrem ovinku. Doslej smo ugotovili, da je kamion zelo vzdržljiv, da mu niti dež niti mrz ne škodita. Preizkušnja je končana in je čas, da ga spravimo kam pod streho.

IZ LJUTOMERA: Pred kratkim je bila sklicana v ljutomerskih vodnih dristiščih skupščina sladkovodnih rib, ki je sprejela med drugim protestno resolucijo naslednje vsebine: Na naši ribji skupščini okraja Ljutomer ostro obsojamo krvočno politiko Tovarne usrtja v Ljutomeru, ki dan za dnem spuša v naša dristišča velike količine smrdečih odpadkov, kar resno ogroža obstoj našega ribjega zaroda. Pozivamo delavski svet tovarne, da takoj poskrbi za primerne higienske naprave, za kar mu bodo hvaležni tudi mestni prebivalci.

Ribja skupščina.

VSE CENJENE STRANKE obveščava, da ne uradujeva več v gostilni »Prelog« kakor sva imela doslej navado, temveč v pravih občinskih prostorih bivšega KLO Beltinci.

Bivši predsednik in tajnik KLO BELTINCI.

JAVNA ZAHVALA: Kolektiv Mestnih gostinskih podjetij Murška Soba se potoč »Totega lista« iskreno zahvaljuje ODREDOVCEM za nezaupanje, ki so ga pokazali ob priliki zadnjega obiska v Murški Soboti. Občudujemo bistroumnost športnikov, ki spretno nasedajo raznim parolam »o zaužitih tabletah in trdih kolenih«, ki jih baje dobivajo v soboških hotelih gostujoči klubi žogobrci. Posebno pa se čutijo počaščene kuharice hotela »Zvezda«, ki so imele ves čas pripravljanja kosila s strani ODREDA neljubo kontrolo.

»Vse za dvig socialističnega gostinstva.«
ŽENITOVANJSKI OGLAS: Že bolj starovična kot mlada OZKZ Gornja Radgona (trenutno v likvidaciji) želi resnega poznanstva z dobrodušnim OLO-em ali kakim drugim forumom v svrhu ženitve. Nevesta je pripravljena prinesiti v skupno gospodarstvo, razen inventarja, nad 9 milijonov dinarjev dolga...

Samo resne ponudbe pod

»Ne vemo kdo pije — kdo plača.«

IZ CVENA: Vaški odbor OF Cven vljudno sporoča vsem cenjenim obiskovalcem, da predsednik OF tov. Alojz Kovačič že od 1941. leta živi in uraduje v Nemčiji. To bi obiskovalci namreč sklepali pa našem napisu »ZVVEN«, ki še od okupacije sem krasi njegovo hišo na Cvenu.

V ŠALINSKI ZADRUGI: Po različnih poizkusih sodobne znanosti je uspelo podpredsedniku KDZ Šalinci tov. Štefanecu doseči v živinoreji sledeče uspehe: Dva enoletna prašiča (neznane pasme) je zredil na 20 kg teže. Vsi interesi, ki se zanimajo za novo metodo krmljenja, naj se obrnejo neposredno na Štefaneca.

Kje so tisti zlati časi...

ko sva še bila oba pri enem koritu...?

PRI ŠEFU

— ...ne trdim, tovariš šef, da je plača premajhna, le mesec se mi dozdeva občutno predolg.

Od Celja do Zalca so dolge poti,
od Celja do Tehar — minutice tri.
Čemu bi se neki okrog jaz pehal,
z avtom v Teharje bom se peljal.

V kavarni al' v baru kot v raju sedim,
kozareček ga spijem in se veselim:
da lahko življenje tako je lepo,
če kdo ne veruje — prepričaj se bo!

Za obisk se priporoča restavracija, kavarna in bar

»Pri M. Linacievem Janezu«

TEHARJE

Iz Celja ugodna avtobusna zveza, za prevoz skrbi tudi lasten avtobus. Na razpolago lep park in ves komfort.

SLIČICA IZ ROGAŠKE SLATINE

Kako si sosedov Jurček iz Rogoške Slatine predstavlja tiste redke izbranice — med njimi tudi tov. dr. Klepca z ženo —, ki smejo v »bunker« hotela Bohor, kjer dobivajo kot izbrani abonenti seveda tudi izbrano hrano.

Pravijo, da bo sosedov Jurček do prihodnjice pogruntal tudi še imena ostalih izbranec, če bodo še kar naprej hodili papcat in pupcat v ta idilični »bunker«.

ČE BI ŠLO?

O Rogoški Slatini marsikaj se bere, prav posebno pa boli ta reč nekatere!

Oh, kako bi dalo se tu kaj ukreniti? (Vsaj Zoreta, če bi šlo, v članku izpustiti?!)

NAJNOVEJŠE IZ ŠKOFJE LOKE

Kar najnatančnejša preiskava v Škofji Loki je ugotovila velikansko prednost zasteklenih oglasnih omaric pred navadnimi oglasnimi deskami. Medtem ko na nezavarovanih deskah vidiš le še borne ostanke različnih orumenelih vabil, ki sta jih uničila veter in dež, v zastekleni oglasni omarici z dičnim napisom »Mestni odbor OF« lahko najdeš zelo dobro ohranjeno navodilo za vpis v državljansko knjigo, z datumom 20. februar 1948 in komaj leto dni staro »Objavo volilnih enot za volitve okrajnih odbornikov«. Da bi pa vsebina ne bila preveč dolgočasna, je v omarici skrbno ohranjen zanamcem tudi prekrasen lepak s plesalko, ki vabi na »Igranko«.

Da ne bi motili tega idiličnega sožitja v omarici služi za redno obveščanje meščanov pritično okno Mestne restavracije. Tam najdete obvestila o športnih prireditvah in podobnem. Med drugim opazite tamkaj tudi takle prikupen oglas:

Kupimo.

Emajliran ali navaden štedilnik.

Ponudbe sprejmemo v. Restavraciji.

IZ ŠOŠTANJA ZA ŠOŠTANJ

Kdor se s slabo družbo druži,
slej ko preje se okuži:
pije, službo zanemarja
in ni več za sekretarja.
Šoštanjčani smo veseli,
da so funkcije ti vzeli.
Zdaj boš lahko še bolj pel,
dokaj več boš rib ujel!
Mi pa hočemo možaka,
ki ve, kje dolžnost ga čaka!

CERKVENJAK V SLOV. GORICAH

Naš župnik je strog mož, maziljenih rok,
poljublja mora mu jih roj otrok.
Prav isto zahteva še za frančiškane,
da kakšna zamera pri tem ne nastane.

In nekaj pajdašev naš župnik imajo,
ki samo pobožne pozdrave poznajo.
V Kmetijski zadruzi, ko dečko je z »Zdravo«
pozdravil, mu eden razčesnil je glavo.

Fantiču na mestu se kri je ulila,
a verna oseba ga je pončila:
»Frdamani paglavec, vedi: povsodi
pri nas se pozdravlja samo s Hvaljen bodi...«

GROŽNJA

... kdor pa bo, dragi verniki, davke v
redu odraštoval in oblast ubogal, bo vržen
v večni ogenj, kjer sta jok in stok in škri-
panje z zobmi! Če pa še to ne bo poma-
galo, pa ga bom lastnoročno s prižnice
s prstom pokazal!

Od ust do ust gre glas, od roda do roda:
najboljša je celjska emajlirana posoda.
Ej, naše svetle kose bridko režejo,
bohotni travi po življenju strežejo.
In naši brusni kamni čvrsto brusijo,
neverneži pa naj jih preizkusijo.

Emajlirana posoda vseh vrst
Svetle štajerske kose 70—75 cm,
brusni kamni,
in ostala železnina ter gradbeni material

»KOVINA« CELJE

BIRME!

Kjer je kakšna birma,
tam so fotoliki,
birmanci in botri
koj so gor na sliki.

Vernim fotografom
pekla ni se bati:
vsi bodo po smrti
angelčki krilati!

RENTABILNOST KAMNIŠKEGA AMBULANTNEGA AVTOMOBILA

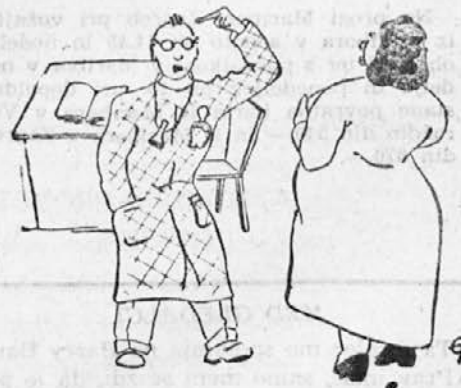
Da bi se vožnje izplačale, vozi kamniški
ambulantni avto iz Ljubljane nazaj grede
kolesa in kolesarje. Po vsem tem je pred-
videvati, da ta avto na nečem boleha in bi
bil potreben temeljitega pregleda z oprav-
ljači vred.

SV. MARJETA OB PESNICI

Naša Zorka Kocbek
čudno ima metodo:
šolska deca mora
čistiti ji posodo.

Pa krasi to Zorko
kar še ena hiba:
šolsko deco sili,
da ji — kuh'njo riba...

PRI ZDRAVNIKU

— Drugega sredstva za shujšanje Vam
trenutno ne morem predpisati. Pač pa Vam
dam dober nasvet, da pojdite na hrano v
kakšno menzo.

— Toda, gospod doktor, saj jaz sem ku-
harica v menzi.

Vse to, kar javlja vam tale oglas,
čista resnica je in noben špas.
Tole sporoča v tem listu za vice
»KONUS« tovarna, Slovenske Konjice:

V celjski Tovarni blachevine je bilo ugo-
tovljeno: »Udarne jermene, ki jih je do-
bavila Tovarna »KONUS« v Slovenskih
Konjicah, se niso pretrgali niti pri 90.700
udarcih, skrčili pa so se samo za 1,2 mm,
dasi je znano, da so se ostali jermeni tr-
gali že pri 40.000 udarcih.«

Zato naročujte jermene le v Tovarni
usnja »KONUS« v Slovenskih Konjicah,
ki izdeluje vse usnjene utenzilije: jerme-
nje, udarne pete in pikerje.

„Konus“
Slov. Konjice

Kulturni paberki

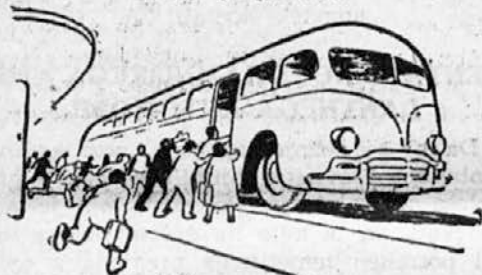
ZVEZA — RAZVEZA...

Zvezi kulturnih delavcev v Mariboru je že nekajkrat uspelo organizirati prav na isti dan in ob isti uri svoje diskusijske večere, ko je bila v Mariboru kakšna druga, sicer tako redka kulturna prireditev, tako da se zvezini člani prav gotovo ali ene ali druge niso mogli udeležiti. Nekateri sklepajo, da hoče zveza tako poživiti odnos svojih članov do odbora, drugi pa so zopet mnenja, da šele izbira dela človeku življenje sladko...

SVILENO GLEDALIŠČE

Sedaj, ko ima Maribor s svilo prevlečeno Veliko kavarno in svilen Dancing, so sklenili v Slovenskem narodnem gledališču, da se bodo tudi oni opremili čez in čez s samo svilo. Tako vsaj sklepamo po tem, ker je upravnik gledališča zagovarjal svoj znatno povečan proračun, češ: tudi svila se je za isti faktor podražila, kolikor je njegov predlog proračuna višji od prejšnjega...

Avtobusna domena
je brzina, zmerna cena;
udobnost in pa lep užitek
k dobrim zvezam je pribitek.

Na vseh avtobusnih progah so uvedene povratne vozovnice za potnike, ki se bodo vozili na relacijah nad 20 km. Povratne vozovnice veljajo od sobote, 12. ure, do ponedeljka, 11. ure dopoldne. Cena povratnim vozovnicam je naslednja:

pri ceni din 130,— v eno smer
stane povratna vozovnica din 200,—,
pri ceni din 150,— v eno smer
stane povratna vozovnica din 240,—,
pri ceni din 185,— v eno smer
stane povratna vozovnica din 300,—,
pri ceni din 220,— v eno smer
stane povratna vozovnica din 350,—,
pri ceni din 260,— v eno smer
stane povratna vozovnica din 420,—,
pri ceni din 300,— v eno smer
stane povratna vozovnica din 480,—.

Na progi Maribor—Zagreb pri vožnjah iz Maribora v soboto ob 14.45 in nedeljo ob 14.45 ter s povratkom v Maribor v nedeljo in ponedeljek ob 10 uri dopoldne stane povratna karta iz Maribora v Varaždin din 540,— in iz Maribora v Zagreb din 870,—.

„AVTOBUSNI PROMET“
MARIBOR

MED GLEDALCI

»Ta igralec me spominja na Harry Baura.«
»Prav, imaš, samo meni se zdi, da je podobnejši bolj boru kot Harriju.«

MED PEVCI

Izkušen, starejši pevec svetuje mlajšim pevskim tovarišem: »Če stoji v notah besedica ritt, morate takoj vsi pogledati dirigenta!«

Dve resni kritiki

APAGE — SVET V SATIRI IN HUMORJU!

Tudi s Herbertom Grünom se strinjamo in z njegovo kritiko antologije »Svet v satiri in humorju« v »Novih obzorjih«. Kajti od kar smo gledali njegovo prireditev »Turan-dot« v kranjskem teatru, smo izgubili sleherni smisel za humor. S satiro pa si tudi Herbert Grün ni na jasnem, kako in kaj...

KEKČEVA PROBLEMATIKA

V »Novih obzorjih« se je nekdo silno moдро razpisal o filmu »Kekec«. V glavnem se tudi mi strinjamo z možakarjem: Zakaj bi naglo in poceni delali dobre filme? — Ostavimo raje pri starem in delajmo še naprej slabe in drage filme — o čem bi naj pa sicer naši filmski kritiki pisali?

MOC INSPIRACIJE

(Prosto po »Veselih in pikrih« Dušana Mevlje)

Poezija in proza:

»Ata, ata, lulati!«

MODERNA UMETNOST

(Ob priliki razstave francoske umetnosti)

Pred sliko stojim,
gledam
in ne razumem.
Okvir je okusen.
Ah, da. Okvir.
In drag!
Nič ne vidim
razen okvirja.
Razstava slik?
Bolje bi bilo:
»Razstava okvirjev.«

— Ali boste sami tako težko nosili?
— Ne — kajpak! Zavrteli boste enostavno telefonsko številko 27-49 in oglasilo se vam bo mestno uslužnostno podjetje »LEPAK«. Meljska cesta 3, ki prevzema:
... vse uslužnostne posle postrežkov in nosačev,
... lepljenje lepakov na oglasne table,
... aranžiranje izložb,
... izlaganje v lastnih izložbah na najprometnejših krajih,
... varovanje koles na javnih mestih,
... propagando in časopisno reklamo,
... organizacijo prireditev —
vse to po konkurenčnih cenah, ob najsohlidnejši in promptni postrežbi, vedno na uslugo:

Mestno uslužnostno podjetje

»Lepak«

Maribor, Meljska cesta 3, tel. 27-49

OB PREMIERI RADIJSKE SLUŠNE IGRE

»Ti, stara, ali se ti ne zdi, da lahko sedaj mirno odjaviva aparat za dva meseca?«

STROKOVNA KRITIKA PRED KINOM

— Veš, »Glumači« se mi zdi pa res dober film!

— No, ja, žel Dober bi že bil, samo preveč so peli...

OB FILMU, KAKOR »TRIJE MUŠKETIRJI«

Tovarna sanj? Res, to so lepe sanje: poljubi... akrobacije... in klanje.

B. R.

DOBER POZNAVALEC

— Kako vam ugaja »Tosca«?

— Kaj, to je »Tosca«? Potem pa kar grem, saj sem jo že petkrat poslušal. Jaz pa sem vse dejanje bil prepričan, da je to »Ero« z onega sveta.

Kaj v tej vročini naj storim?
Če skočim v Dravo, se vtopim.
Če pijem vodo — obolim,
če sladoled — se prehladim!

Najboljše bo — kozarček vina,
a pil-ga bom le če bo prima,
kot »Vino-sadje« ga ima,
le vinček tak nam zdravje da.

Pazite na naš zaščitni znak, ki jamči za kvaliteto.

Letnika 1952 še zanesljivo ne prodajamo!

„Vina-Sadje“

MARIBOR, SLOMŠKOV TRG 18

Žane z Lublane

Učash sma rekl, de grema pud Tibuli, ke se tom ringlšpil vrti. Dons se pa vrti namest ringlšpila kino. Sam muska je pa še zmeri takšna kukr učash, glih tku škripleja plošče, kukr pr ringlšpilah. Zastojn pa pud Tibuli ni zdey neč. Tistm, ke sa na drug stran ugra- je zatu, de be zastojn gledal, tku svetja ke u uči, de se jem kr tema dela. Men se zdi, de tista elektrika, ke ja za zastojnkarje po- rabja, velik več kušta, kukr pa maja zgube pr neprodanih vstopnicah

Ta narbl brezposeln u Lublan je pa zdey naš tramvaj. Kr čudn se človek zdi, če vid kerga notr. Ta rezervne vuzove boja pa kmal začel prdajat, pa zna tku počas še Maribor pridet du tramvaja

Use lublanske bajte u centru sa že du druga nadstropja prefarbane. Tu je kr prou, de sa šli sam tku visok. Narveč ldi tku al tku gleda sam u ausloge. Tisteh, ki gledajo mal višji je bl mal, pa se zajne ne spleča de be se kdu s farbažnem zarad neh stroške deju

Ce čte, u Lublan še zmeri lohka vidte Mussolinita. Prpopan je na zid ud kupališča Ilirija. Kdaj boja tega prefarbal, se pa še čist neč na ve.

Zaenkret me je zmankal lublanskih ta de- beleh nuvic. Prošu pa b, če mate kej prkla- donga, de se name spomente, pa kr pošlete na naslov za Žaneta pr »Totem liste« u Ma- ribor, prec pr ta glaun cirku ukul ugala.

DVE NESLANE IZ LUBLANE KDO UGANE?

Vateri branjevec v Ljubljani — zjutraj ko se češe, pomaka svoj glavnik v tisto vodo, v kateri njegova žena pere solato?

V kateri ulici v ljubljanskem centru tako lepo raste trava?

Z LJUBLJANSKE VIDOVDANSKE:

Na Vidovdanski cesti, tam hišica stoji, devet je gor številka, iz nje strašno smrdi.

Dve leti že uhaja iz hišice te smrad, da si nosove viha sosedni internat.

Pomagaj nam, plinarna! Popravi plin smrdljiv, da se naš šolski kader ne bo ves zadušil!

Ta, tehnikov priprošnja pa naj se ne zgubi, ker, kakor že rečeno, nam res zelo smrdi!

V NEKI LJUBLJANSKI MENZI

- Vam je včer današnje kosilo?
- Ni slabo, le to kislo zelje ni dovolj kislo.
- Kakšno kislo zelje? To so vendar rezanci!
- A, takol! Rezanci! No, potem je pa kar prav, če niso kisli...

MODROVANJE PONEDELJKARJA

(ob preimenovanju ljubljanskih ulic)

»Hm, hm, pa pravijo, da je selitev draga zadevščina. Figo! To ni res. Se včeraj sem stanoval v »Selenburgovi ulici«. Ponoči so me pa brezplačno in s takšno fineso z vsem »co-kenpokom« preselili, da sem se jutraj zbudil v »Kardeljevi ulici«.

Mestno obrtno podjetje
„AVTOMEHANIKA“
Maribor, Masarykova 17

Ce se avto tvoj pokvari,
če razbit je kamion,
nič ne jezi se, le hitro
ta zavrti telefon:

28-40

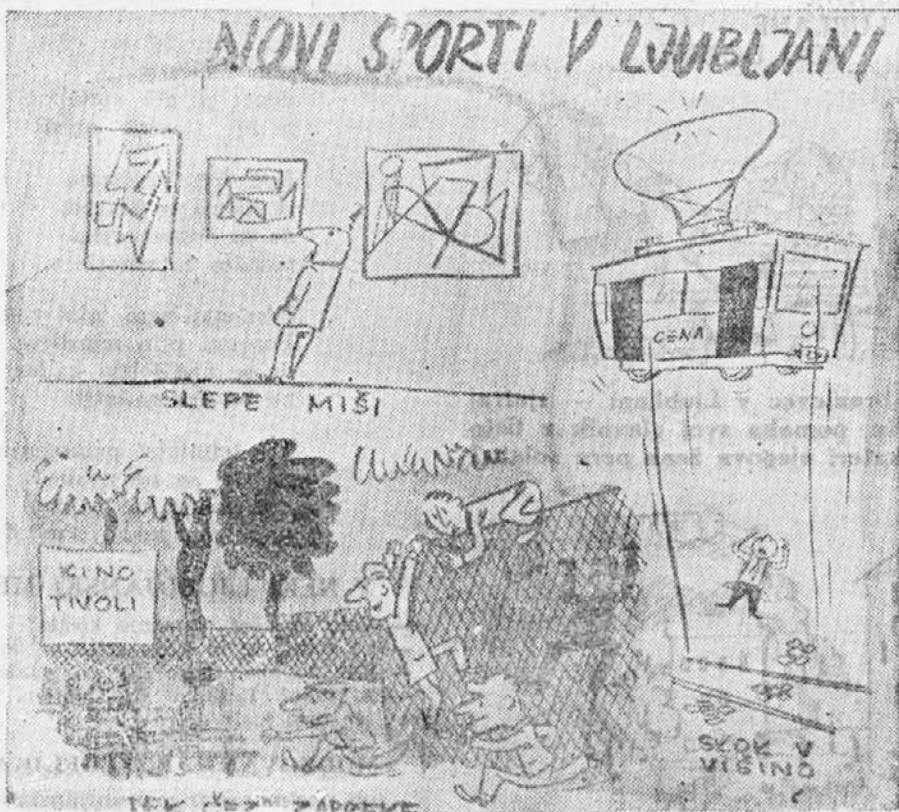
Glej, kakšen promet je in kakšno vrvenje, to motorizirano res je življenje.

Prav vse kar brni in vse kar ropoče takrat ko boleha, na en kraj le hoče:

K »Avtomehaniki« v popravilo — tam za motor vsak poznajo zdravilo.

Pa ne samo to; strokovno, poceni

in kar je še važno: prav naglo — v izmeni vam hišo prav vsako v motorju popravi le »Avtomehanika« v mestu ob Dravi.

SALOMONSKA REŠITEV

ali
V SLOGI JE MOČ

Pisarna KZ Šalovci. Sestanek. Poročilo:

— Kupili smo mrtvaški voz...
Ljudem so zagoreli obrazi od veselja. Končno ne bo treba več prenašati mrliča na ramah daleč ven na pokopališče. Vozili jih bomo! Krasno!
— Treba ga bo blagosloviti!...
Veselite se je stopnjevalo.
— Blagosloviti ga morata dva, katoliški in evangeličanski duhovnik, kajti vozili bomo z njim tako katolike kot evangeličane...
Radost je bila na višku.
— Predlagam, da ga najprej blagoslovi naš, katoliški...
— Obrazi so se kot bi mignil zresnili.
— Zakaj ne bi bil evangeličanski prvi?...
Na obraze je legla grozeča nevihta.
— Ne, katoliški naj bo prvi...
— Ne, evangeličanski...
— Katoliški...
— Evang...
Vedno več glasov. Nevihta je tik pred izbruhom. Nekdo salomonsko predlaga:
— Predlagam, da si razdelimo: polovico katoličanom, polovico evangeličanom. Pa naj vsak blagoslovi svojo polovico.
— Kako pa bomo vozili mrliča? Na polovici voza?
Ugovori, razdraženost, medklci. Nekdo pride v sobo:
— Vi se tu prepirate, jaz pa iščem prostor, kjer bi blagoslovili mrtvaški voz...

— Zakaj pa je šel katoličan po voz?
— Zakaj pa bi naj šel evangeličan?
Borbena napetost še vedno narašča. Drugi Salomon predlaga:
— Konji bi naj bili katoliški, voznik pa evangeličanski.
Toda ta konjska delitev ni uspela. Končno pade pravi predlog:
— Prodajmo voz na javni dražbi in se ne bomo več kregali!
— Tako je, prodajmo voz!
— Prodajmo!
— Pro...
Napetost popušča, atmosfera se polagoma čisti...
In tako bodo najbolj pametno v Šalovcih še naprej i katoličani i evangeličani nosili svoje mrtve na ramah. Kot izgleda, bo tako kar najboljše...

JESENIŠKE HOSTIJE

Tam nekje blizu Jesenic živi železniški čuvaj — Kelvišar mu pravijo — in na pobožne priprošnje mu je bog naložil kakšnih deset otrok, ki so zadnjič skoraj brzi vlak iz tira spravili. Do nesreče pa ni prišlo, po sami božji previdnosti, ki se je tokrat menda v obliki milčnikov zelo izkazala in preprečila nesrečo. Kdo bi tudi pazil na tako kopico otrok, posebno če mora Kelvišarjeva žena namesiti in napeči za vesoljne Jesenice dovolj hostij. Edino za dva najmlajša ni bojazni, da bi kakšno takšno uganila, saj ju mamica ob peki hostij posadi poleg sebe lepo na kahljico, kjer mamici pridno ministrirata pri tem važnem opravilu. Jeseničanom pa — dober tek!

Roistvo s komplikacijami

(Aktualna zgodbica iz današnjih dni)

Bile so nekoč Mestne pekarnice. Nenadoma pa so porodile dvoje novih podjetij: »Center« in »Piramido«. Dvojčka takorekoč, le z nasprotnimi tendencami, pravzaprav konkurenca. In je hotela zla usoda v obliki stanovanjskega urada, da morata obe podjetji — »do nadaljnjega« seveda — poslovati v istih prostorih, z istim vhodom in istim telefonom.

Pri »Centru« in pri »Pirami« pa so vzeli stvar s konkurenco zelo resno. Poklical sem telefonično:

— Prosim tovariša ravnatelja!
— Katerega? Našega ali onega drugega?
— Oprostite, kateri je pa Vaš? Kateri je pa oni drugi?
— No, naš pač — od »Centra«.
— Ah, tako! — Ne, onega drugega od »Piramide«, prosim!
— Tega pa ni tukaj. Pač pa je naš tukaj — od »Centra« Mogoče lahko z njim govorite...
Kaj hočete — sirena. Dogovoril sem se torej s »Centrom«.
Čez nekaj dni: pozvonim.
— Prosim tovariša ravnatelja!
— Katerega pa? Našega, ali onega drugega?
— Vašega, sem odgovoril z ozirom na izkušnje od zadnjič.

Obišči našo trgovino, državljani!

Oglej si naš bleščeči, pravi porcelan.

Zaloga tisočih artiklov je velika,

pri nas imamo vse, kar vabi, prija, milka.

Pohiti kupec in nikar ne trati časa,

pri nas boš zadovoljen ti in tvoja kasa.

Trgovsko podjetje

„DOM“

Maribor, Gosposka ulica 18
VELEBLAGOVNICA

— Prosim, pravi najprej telefon — čez pičle pol ure pa še ravnatelj.
— Tovariš ravnatelj, tako in tako, zaradi Vaše zadnje dobave bi mi hoteli tako in tako...
— Oprostite, pravi ravnatelj, toda meni ni o tem prav nič znanega.
— Oprostite, sem dejal še jaz, toda zadnjič sem pri Vas naročil to in ono, in stvar je takšna in takšna.
— Oprostite, pravi še vedno ravnatelj, toda to ste se verjetno dogovorili s »Centrom«. Tukaj pa je »Piramida«.
— Oprostite, toda jaz sem vendar klical...
— Že prav, pravi »Piramida«, toda danes stoji telefon slučajno na naši mizi. Jutri pa bo morda zopet pri »Centru« — nihče tega ne ve...
— Aha, sem dejal in obesil slušalko.
Čez nekaj dni sem zopet klical:
— Prosim tovariša ravnatelja!
— Katerega pa, našega ali onega drugega?
— Katerega koli, prosim, sem dejal.
— Oprostite, pravi telefon, toda nobenega ni tukaj, oba sta na terenu.
Obesil sem slušalko in če verjamete ali ne, takoj mi je bilo lažje. Vidite, sem si dejal: To je rešitev, kadar nobenega ni doma... Kako pa bi sicer vedel, kdo je kateri: »Center« ali pa »Piramida«...?

ŠEF IN NAMEŠČENEC

Namesčenec (zjutraj prisopiha v urad): Dobro jutro, tovariš šef!

Šef (pogleda na uro): No, tako zgodaj prepozno, kot danes, pa še niste nikoli prišli v urad.

Danes že vsak državljani se zaveda, vse, kar najboljše je, to ima »Breda«. Vzorci prekrasni, izbira velika — to je dovolj za zdaj. Drugič več. Pika.

Trgovsko podjetje

„DOM“ Maribor

priporoča svojo novo poslovalnico »Breda« na Grajskem trgu (prej Šepec)

KIBIC V BOLNICI

Obvestilo na listku: Vrnem se takoj. Odšel sem na nogometno tekmo.

Zakaj so pusta stanovanja mnoga?
Ker ne krasi jih perzijska preproga.
Če hočete ustreči Vaši nogi,
preprogo v naši kupite zalogi.
Nikdar Vam žal ne bo kupčija,
na mehkem nogu se spočija.

Velika zaloga perzijskih in pirotskih
preprog ter tekačev

•M O D A•

JURČIČEVA ULICA ŠT. 4

OB VHODU V GLEDALIŠČE

Zvečer: Predstava je pravkar pričela. Abonentna predstava. Obiskovalci prihajajo. A, glej, novost pred vrati: vratar zahteva od posetnikov legitimacije! »To je pač nesramnost,« se je znesla nad vratarjem tovarišica, »od mene zahtevati legitimacije!«. Vratar pa ni popustil. No, in ugotovil je, da hodi tovarišica že vso sezono v gledališče, plačala pa je le — prvi obrok abonmaja. »To je še večja nesramnost,« ji je zabrusil vratar. Tovarišica je zardela. Morda bo v kratkem plačala zaostale obroke.

To se je zgodilo pred vhodom v mariborsko gledališče, ki je primorano zahtevati legitimacije, kajti je precej takšnih abonentov, ki so s plačilom v hudem zaostanku.

OBNOVI MODO

— Pje, Štef, kda sen jaz še mali bija, nam so mati takš hlače zadi razparali...

IZJAVLJAM, DA NOČEM PRIVILEGIJEV...

Kljub temu, da imam brezplačno vozovnico, raje najamem avtotaksi iz Hoče do Ljubljane; tako se mi ni potrebno držati voznege reda, denar pa tako ali tako ne gre iz mojega žepa. Med potjo sem se moral namreč oglasiti tudi v Konjicah in ugotoviti, če bodo tam lahko raztegnili moje impregnirane prage od 120 na 160 cm dolžine.

Direktor Impregnacije Hoče

SLABO SE MU GODI

Ribničan prodaja suho robo.
»No, kako se vam godi?« ga vpraša znanec.
»Kakor kakšnemu bolniku,« odvrne Ribničan žalostno. »Vsake tri ure po eno žlico...«

ARISTOKRATOM IZ JARŠ!

Kar je v Jaršah novo
to je vse ničevlo!
Dobro je le staro,
kar je — Majdičevo!
Vse je Majdičevo:
hiše in vrtovi.
Majdič je ves njihov,
oni pa — njegovi!

NOV RUSKI IZUM:

Iz Rusije poročajo o novem izumu, iznašli so namreč šivanko, ki ima luknjo na spodnjem koncu. Neverjetno, da tako preproste izuma ni doslej še nihče pogruntal. Šivanko je treba namreč samo obrniti in že dobiš to, kar so sedaj Rusi iznašli.

»Roké in obraz že opekla sem si, ne bom marmelade več kuhala ti, si sadje in sladkor sam kupoval, kompote in džeme kar sam boš pacal!«

»Preljuba mi ženka, zakaj se jeziš? Saj sama si kriva, da tol'ko trpiš, ceneje in bolje kot sama napraviš, iz celjske tovarne si lahko nabaviš:

za kruh marmelado, za omlete želé, tam džemi, kompoti pocen' se dobé. Za v hribe malinovec te poživi, sok jabolčni vedno ti žejo ugasi!«

TOVARNA SADNIH IZDELKOV
„SAD“ Celje

nudi bogato izbiro in po konkurenčnih cenah vse vrste sadnih sokov, marmelad, džemov, kompotov, prstni malinovec, vermut, žganje, paradižnikovo mezgo itd. Cenjene odjemalce obveščamo, da smo pričeli proizvajati tudi kvalitetne likerje. Zahtevajte v vseh trgovinah proizvode našega podjetja!

Otroški voziček

Na našem hodniku stoji v kotu že tri leta star, dobro ohranjen otroški voziček. V njem je žena vozila otroke, dokler so bili še na pleničarski stopnji.

Dandanes pomeni otroški voziček čedno premoženje. In naš voziček ni morda kakšno navadno in povprečno serijsko škripalo. Kaj še! Ko bomo prodajali, bomo prav gotovo poudarili v malem oglasu njegove vrline. Vsi železni deli na njem so ponikljani in se gosposko bleščijo. Naš voziček je nenavadno širok. V skrajnem primeru se lahko vselita vanj dva srednje debela dvojčka. (Dvojčkov sem se že od nekdaj bal.) Pravim: v skrajnem primeru, kajti sicer je naš voziček namenjen navadnemu pojavu človeškega rojstva in nudi novemu človeku vse ugodnosti bivanja. Res, gospod dojenček se nima kaj pritoževati zaradi udobnosti, kajti naš voziček je komforten brez primere. Celo zavese so pritrjene ob okencih tega potujočega stanovanja. Tako je podoben stanovanju, da se res bojim, da ga stanovanjski urad ne registrira kot posebno sobo in mi ne dodeli podnajemnika.

Zaradi tega sem že mnogokrat prigovarjal ženi, da bi voziček prodala in z izkupičkom poravnala vse najine dolgov. A ona me vedno zavrača:

»Počasi, prijatelj! Ne vemo ne ure, ne dneva... Moja žena je izrazito razumsko bitje. Jaz pa delam vse preveč s čustvom, zato je menda bolje, da voziček lepo počaka...«

Sicer pa nam ne služi le kot okras v stanovanju. Bivši veteran je vsestransko uporaben in koristen. Enkrat na mesec pripelje žena v njem moko iz trgovine.

Prejšnji mesec je žena zbolela in sem moral sam po moko z vozičkom. Hudo sram me je bilo in voziček sem porival po stranskih ulicah. Ko sem se vračal z moko, ki sem jo dal v voziček in jo pokril s prtom, se je k sreči že malo stemnilo.

Samo da me ne bi opazil kakšen znanec!

Srečno sem vozil, a ne izvozil. Tik pred hišo v kateri stanujem, me je srečal Petersiljček, stara sablja in moj prijatelj.

Ho, hol! Glej ga, glej! Materinski popadki ti nagajajo! Kakor prava dojilja izgledaš, bogme. Zgrešil si poklic!

Petersiljček se je izredno lepo zabaval z mojo zadrego.

»Pa, oprosti da te vprašam, greš večkrat tako na sprehod? Sicer pa — vsa čast — idealen oče si, to je treba priznati.«

Sklonil se je nad voziček in pokukal pod njegovo streho. Petersiljček zelo slabo vidi, zato nosi naočnike.

»Ali je sin?« vpraša radovedno.

»Hčerka«, odgovorim, a najraje bi mu pripeljal eno okrog ušes, temu nesramnežu samskemu, ki sploh ne razume kaj je to očetovski ponos.

»Na, na, plidkana, plidkana. Ajčkaj, ajčkaj, boža ginjeno Petersiljček moko, ki jo pokrita s prtom. Nekam velika je in močna, ta tvoja hčerka,« ugotovi čez čas.

»Kaj hočeš, po očetu se je vrgla,« odgovorim in komaj zadržujem smeh.

»Kako pa ji je ime?«

»Pšenična.«

»Čudno ime. Čisto sodobno. Gotovo je tudi v koledarju natisnjeno. Ne razumem jih, teh novih imen. Koliko pa je stara?«

»Eno leto.«

»Hudiča. Pa tako velika. Odlično skrbiš zanjo, čestitam. No, pa zbogom, prijatelj. Na sestanek se mi mudi. Vedno sem dejal, da si idealen oče. Nasvidenje.«

Odšel je, jaz pa sem se nasmehnil za njim.

»Sem te le očigani! čvekulja, čvekuljasta!«

Drugi dan, ko je bila moka že doma, je žena čudežno ozdravela.

Ker sem dal poslednji denar za moko in smo bili spet osvobodjeni skrbi zaradi izdatkov, sem ji ponovno prigovarjal, naj bi prodala voziček.

Odločno je zavrnila moj predlog s tisto ustaljeno grožnjo:

»Počasi, prijatelj! Ne vemo ne ure, ne dneva...«

Sportnik Kljuse poroča:

Na naše sodišče je prispelo iz Prekmurja za tri nogometna moštva ciganov. Napotil sem se na sodišče z namenom, da odkrijem med cigani kak športni talent. Pred sodiščem je čakala množica žensk. Čim so sodišče od-

prli, so se ženske vsule v sodno dvorano. Ko so pa videle, da nihče od ciganov nima violine, so večinoma odšle razočarane domov. Pri obravnavi sem prišel do prepričanja, da bi bili ti cigani kolosalen material za odbojko, ker imajo gibčne in dolge prste. Čez kakih 30 let, ko bodo popolnoma prosti, jih bomo angažirali za ta šport. Škoda, če bi jim med tem časom prsti nekoliko otrpnili...

Po neuspehu odbojarske reprezentance v Parizu pravi njen trener, da izbirajmo reprezentante — v kolikor ni možnosti za daljši trening — iz klubov, ki igrajo enako igro. Jaz bi dopolnil: ... in iz najboljših igralcev. Nadalje predlaga, naj se v vseh naših vrhunskih klubih začne vadba srednje visoke igre. Jaz bi še predlagal, da bi vsi igralci imeli enake frizure.

Po službenem obvestilu Zveze za drsanje in hokej na ledu LRS je večina funkcionarjev ŠD Ljubljana smatrala odločitev dvo-peresne koprive Palme-Lajovic, da ostane v inozemstvu, za povsem razumljivo in pravilno. ŠD Ljubljana ni smatralo za potrebno razpravljati o obsodbi Lajovica in Palmeto-ve, ker v njihovi odsotnosti ne morejo ničesar ukrepati. Edino kar lahko storijo, je, da jih samo črtajo iz seznama članstva. Par dni po tem dogodku sem srečal enega od zadevnih funkcionarjev:

Jaz: »Kaj pa delaš tako zadovoljno?«
On: »Poglej mojo ženo! Črtam jo kot ženo iz moje legitimacije!«

NK Branik smo pokopali. Iz njegovega pepela je kot ptič Fenix zrastle novo moštvo, ki je premagalo Korotan 3:1 in igralo z Rudarjem v Trbovljah neodločeno 0:0. Iz vseh krajev Slovenije prejema uredništvo »Totega

lista« prošnje raznih nogometnih klubov za objavo osmrtnice, češ da to pomaga... Ker nimamo v našem listu dovolj prostora, predlagamo pristno domače sredstvo: dajte svoje igralce od časa do časa pod hladno tuš!

Košarkaši ljubljanskega Železničarja so igrali v Zadru, kjer so zmagali. Vsi so se vrnili živi v Ljubljano. Med drugimi surovostmi je igralec Zadra Sovitti zgrabil igralca Železničarja Brdnika, ki je ležal poškodovan na tleh, za lase, ga nekoliko dvignil in nato treščil na zemljo. Igralci ASK-a, ki so igrali naslednjo nedeljo v Zadru, so se prej dali ostriči »na balince«. Zato in ker niso ASK-ovci zmagali, jih niso nič vlekli za lase. Dobro bi bilo, če bi naši košarkaški forumi preštudirali zadarski sistem igre »mož na moža«, ker se mi zdi, da ni popolnoma po pravilih, ker izgleda takole:

V našem republiškem in podzveznem nogometnem prvenstvu ne bo prva kolona prvenstvene tabele navajala več »Število odigranih tekem«, ampak »Število vloženih protestov«, ker je po vsaki tekmi vložen protest. V Mariboru nameravajo ustanoviti okrajno sodišče za nogometne proteste. Moj pokojni oče mi je vedno pravil: »Sodišča so potrebna, ker so slabi ljudje!« Bogve kaj bi rekel sedaj, ko bo ustanovljeno nogometno sodišče?

Problemov slovenskega kolesarstva še ne razumem. Kolesarji nimajo opreme in tre-

ninga, pa kljub temu gredo na dirko Zagreb — Beograd; to se pravi, da imajo pogum. Poguma pa nimajo, ker so najboljši že v drugi etapi odstopili. Škoda, da niso dirkanja nadaljevali funkcionarji; morda bi se potem našla oprema in denar za trening.

ZAOBLJUBA PRED KONJSKIMI DIRKAMI V TURNŠČU PRI PTUJU

— Pje, Lujzek, kaj te boš s toto sliko?
— Ja, vejš, Frančki sem prisegnu, da bom njeno sliko smirom imel pred očmi!

KAJ JE NOGOMET?

Nogomet je športna igra, pri kateri nastopa dvoje moštev samo zato, da lahko 10.000 ljudi preklinjal!

PRI VEDEŽEVALKI

»Kaj torej pravijo karte?«

»V njih berem, da se boste kmalu seznanili z mladim in prikupnim možem. Drug v drugega se bosta zaljubila in se poročila. Na poročno potovanje pojmeta v Dubrovnik.«

»Ali karte nič ne povedo, kaj bo moj mož k temu rekel?«

Izdaja Novinarsko društvo Slovenije, Poverništvo Maribor — Ureja uredniški odbor, odgovoren Ciril Kavčič — Uredništvo in uprava Maribor, Kopališka ulica 6/II — Telefon 29-07 — Čekovni račun Narodne banke 6401-90-332-51 Rokopisov in risb ne vračamo — Tiska Mariborska tiskarna

»Pri Pekračanu« v Pekrah nedeljska je zabava, na stotine občinstva veselo tjakaj plava.

Tam vince je izvrstno, kdor enkrat ga užije nobene druge kaplje skoz grlo več ne zlije.

Le pridite tja v Pekre, ne boste se kesali, čez dan ga boste pili, zvečer doma pa spali.

Kmetijsko gospodarstvo PEKRE

vabi na obisk gostilne »Pri Pekračanu«. Naša vina zahtevajte pa tudi v »DELIKATESI« v Mariboru na Taboru

